

РЕШЕНИЕ

№ 1245

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 25.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7327** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на [фирма] срещу РА № 22220216004429-091-001/19.03.2018г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта потвърдена с решение № 768/01.06.2018г. на директора на дирекция "ОДОП"-С. – в която е установен резултат по ЗДДС за периода м.05.2016 г., в размер на 26 274,33 лв. данък за възстановяване, ведно със съответните лихви, вместо декларирания от лицето 31 852, 52 лв. Решаващият орган е потвърдил РА, в частта на начислен ДДС в размер на 5 578,19 лв. Основанието за начисляването на ДДС в такъв размер е чл.79, ал.3 от ЗДДС.

Становища на страните:

Жалбоподателят счита, че незаконосъобразно е начислен данък в размер на 5 578.19 и че не се касае до липсваща стока, а за реализирана такава. Тезата му е следната и касае придобиването на спорните 24.64 тона разтворител и тяхната реализация в Гърция: На 25.05.2016 г. [фирма] е внесло 24.64 тона разтворител, като доставчик е С. ДОО съгласно посочени фактура и митническа декларация, посочен е шофьор и превозно средство. След това е реализирало две ВОД съгласно съответните фактури, количества и получатели в Гърция. Позовава се и на заключението вещото лице, което потвърждава вноса, последващите продажби на разтворителя, като неоформянето на получаването в Гърци, е поради причина у превозвача, с който отношения имал получателя в Гърция. Задължението на [фирма] било да предаде стоката на посочения от Е. превозвач и е изпълнил това си задължение. Сочи, че констатираните от гръцките власти нарушения не касаят него, предвид че изрядно е осъществил ВОД,

а твърдените нарушения са резултат от последващи действия на превозвача по смесване на стоки. В подкрепа на твърденията му за задържането на стоките от гръцките власти е представен обвинителен акт, протокол за вземане на проба, за извършена митническа проверка и писмо от Агенция „Митници“. Безспорно било установено и плащането на цената по фактурите за продажба на стоките, както и потвърждение за получаване на втората ВОД от Д. П., а също така и осчетоводяване на цитираните ВОД в счетоводството на жалбоподателя. Позовава се и на констатации от данъчен контрол с РА и решение на ответника, които потвърждавали декларираното от жалбоподателя за същия този разтворител. В заключение иска съдът да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени процесния РА в частта, в която е потвърден с решение на директора на ОДОП-С. и да се потвърдят резултатите, които са дадени в декларациите от самото дружество. Представя списък с разноски, претендира разноски.

Ответникът чрез юрисконсулт К. иска съдът да отхвърли жалбата. В хода на производството не били доказани твърденията на жалбоподателя, поради което извършената корекция във връзка с констатациите за липса на стоки съгласно чл.79, ал. 3 и ал. 4 ЗДДС била законосъобразна. В този смисъл било и изготвеното заключение на ССЧЕ, което установило, че по приложени документи от жалбоподателя няма дата и място на получаване на стоката, което е липса на реквизити на ЧМР. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на възнаграждението на жалбоподателя.

Съдът намери жалбата за допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е на 19.06.2018г. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, считано от получаване на решението на 05.06.2018г. Предмет на съдебното обжалване е РА, който е обжалван по административен ред и неотменен от ответника. Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

Факти по делото:

Касае се за възложена ревизия на жалбоподателя [фирма] със ЗВР №Р-22220216004429-020-001/29.06.2016 г., впоследствие изменяна относно срока за приключване, която е за установяване на задълженията му по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите от 01.04.2016 г. до 31.05.2016 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220216004429-092-001/20.01.2017 г. Жалбоподателят е упражнил правото си по чл.117, ал. 5 от ЗДДС и е подал писмено възражение срещу констатациите в РД, но същото е прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22220216004429-091-001/19.03.2018 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

За спорното в настоящото производство задължение са относими следните констатации на ревизията: През ревизираните периоди основната дейност на дружеството е търговия на едро с химични вещества - органични разтворители. По реда на обмена съгласно Регламент ЕО 904/2010 е изискана информация от гръцката приходна администрация във връзка с гръцкото дружество „Е. Л.“, VIN EL800704380 – основен клиент на жалбоподателя и е получен отговор, ведно с приложени документи с реф. №VAT BG 022678 EL 453K2016 20160930 AF RI R. Като

превозвачи са ползвани [фирма], [фирма] и [фирма] са описани превозните средства.

Наред с констатациите във връзка с ВОД към гръцкото дружество, ревизията е извършила и корекция през данъчен период м.05.2016 г., като е доначислен ДДС в размера на приспаднатия данъчен кредит по реда на чл.71, ал.3 от ЗДДС, на основание чл.79, ал.3 от ЗДДС във връзка с установени липси на стоки в размер на 5 578,19 лв. Констатациите на ревизиращите във връзка с това са следните: От изготвения стокосен поток доставените 24,64 тона разтворител на 25.05.2016 г. не са продадени, тъй като няма издадена фактура към „Е.“, няма и представени документи за транспорт до Гърция, или друго място, както и липсват данни за доставки на други клиенти при извършена проверка в ПП на НАП ВАТ 14. По счетоводни данни от представена оборотна ведомост на дружеството за м.05.2016 г. към 31.05.2016 г. по сметка 304 Стоки [фирма] разполага със стоки на склад на стойност 26 817,64 лв. Дружеството е декларирало, че не разполага с обекти – складове и други помещения, не е и наемало такива. Във връзка с установената наличност по счетоводни данни към 31.05.2016 г. в хода на извършена проверка за прихващане и възстановяване от [фирма] е представена декларация, съгласно която наличността към 31.05.2016 г. не е продадена и до 20.06.2016 г. /датата на деклариране/ се съхранява в цистерната, която е докарана от превозвача [фирма] намираща се на адреса на домуване на цистерните на превозвача.

При извършената насрещна проверка на превозвача, управителят на [фирма] К. Ц. е представил декларация, в която е заявил, че дружеството не е съхранявало в негов обект стоки на [фирма], няма сключени с клиента договори за складиране/ отговорно пазене или други. Представен е договор за наем на недвижим имот от 24.09.2015 г., с който [фирма] е наемател на имот в [населено място], [улица], състоящ се от 5 000 квадратни места, паркинг и офис сграда. В договора не е посочено наличието на склад в имота, нито на специални характеристики на същия. Ревизиращият екип е приел, че е било теоретично невъзможно съхранението на 24 тона разтворител, на територията на обект на [фирма], както и че реално това не е било извършено, независимо от писмените обяснения представени от [фирма].

След анализ на събраните доказателства, ревизиращият екип е приел, че е установено придобиването на 24,64 тона разтворител от страна на [фирма] от доставчик С. ДОО по фактура 0144/16 – I/ 25.05.2016 г. и изготвена митническа декларация Н-0012051/26.05.2016 г. Тъй като не са представени доказателства във връзка с това, че дружеството е прехвърлило собствеността на стоките, както и на кого ги е прехвърлило и каква сделка е извършена, е формиран извода, че след получаване на доставка на 24,64 тона разтворител стоката липсва, предвид това, че няма доказателства за съхранението ѝ при ревизираното лице или нает от него обект/ възложено отговорно пазене и др.

Във връзка с гореизложеното на основание чл.79, ал.3 от ЗДДС с РА е начислен ДДС в размера на приспаднатия данъчен кредит по реда на чл. 71, ал.3 от ЗДДС – или сума в размер на 5 578,19 лв. Съгласно разпоредбите на чл.79, ал.4 от ЗДДС корекцията е извършена през м.05.2016 г.

Жалбоподателят е оспорил РА пред ответника, който с решението е потвърдил РА в тази част, на извършена корекция на основание чл.79, ал.3 и ал.4 от ЗДДС във връзка с констатациите за липси на стоки. Счита, че не се доказвала последваща реализация на придобития разтворител, не се установявало да се държи на съхранение от превозвача

поради забавяне на покупката от гръцкия контрагент, като в представените писмени обяснения от управителя на превозвача [фирма] същият изрично декларира, че не съхранява стока на [фирма] в складовете и цистерните на дружеството, включително такава и на отговорно пазене, като няма сключени договори за това. Отделно от това естеството на самата стока не подкрепя тезата на жалбоподателя доколкото същата не предполага дългото съхранение в цистерна. Доколкото в жалбата пред ответника не били изложени твърдения, както и не били представени писмени доказателства – фактура, товарителница и други за последващата продажба чрез ВОД констатациите на ревизиращите за липса на стока и извършените корекции във връзка с това са на основание чл.79, ал.3 и ал.4 от ЗДДС са обосновани според решаващия орган.

РА е обжалван в неотменената му част за корекцията по чл.79, ал.3 от ЗДДС пред съда.

В хода на съдебното производство са събрани писмени доказателства относно последваща реализация на приетата за липсваща стока и е прието заключение на вещо лице, което съдът кредитира като компетентно и обосновано. Писмените доказателства и заключението не са оспорени от страните.

В заключението се констатира следното: През периода 01.04.2016 г. – 31.05.2016 г. закупеното количество разтворител S. OAT v.2.5 от [фирма] е 170,631 тона. Продадени са 145.991 тона. Непродаденият остатък към 31.05.2016 г. от 24.64 тона представлява доставката от С. ДОО по фактура 0144/16-I/25.05.2016 г. и митническа декларация Н-0012051/26.05.2016 г. Фактурата, издадена от С. ДОО (л.109, прил.1) е за 24.64 тона разтворител x 558 евро ед.цена, на стойност 13,749.12 евро, която левова равностойност е 26,890.94 лв. Съгласно СМР транспортът е извършен от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Съгласно ЕАД Н-0012051/26.05.2016 г. (л.112, прил.1) статистическата стойност на стоката е 27,890.94 лв. Върху тази стойност е начислен ДДС в размер на 5,578.19 лв. Има банково извлечение за платен на 26.05.2016 г. ДДС за внос в размер на 5,578.19 лв. За транспорта на стоката са представени Международна товарителница № 010303 (СМР) и фактура № 4936/26.05.2016 г., издадена от [фирма].

Въз основа на представените от жалбоподателя допълнително документи, вещото лице се констатира, че остатъкът от 24.64 тона разтворител е изписан по две фактури, издадени от [фирма], както следва: По фактура № 007/08.07.2016 г. за 12.34 т., издадена към клиент Е. Л., Гърция. Към фактурата има СМР, в което обаче липсват данни в клетка 24 за получаване на стоката – няма дата и място на получаване на стоката, нито подпис и печат на получателя на стоката. Липсва потвърждение за получени стоки на територията на Гърция, попълнено и подписано от получателя, както липсва и декларация от получателя за получаване на сложен органичен разтворител, който се транспортира от България до друга държава. В СМР е вписано превозно средство с регистрационен номер СА 6387 МР и с ремарке С 4884 ЕР. Има печат и подпис на превозвача [фирма], ЕИК[ЕИК]. Фактура № 007/08.07.2016 г. е платена на 12.07.2016 г. по банков път от наредител „Е.“, от разплащателна ВГ сметка в ОББ АД. Стойността на фактура № 007/08.07.2016 г. е 18,197.75 лв., а преводът по фактурата е на стойност 18,560 лв., или 362.25 лв. са платени в повече. Съгласно предоставената справка „Главна книга за клиент Е. Л.“ за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2018 г., продажбите на [фирма] към клиент Е. Л. са на стойност 187,148.40 лв., а платените суми от клиента са на стойност 195,861.11 лв. Разликата е 8,712.71 лв. повече платени суми. По фактура № 013/19.09.2016 г. за 12.300 т., издадена към клиент Д. Г. П., [населено място], Гърция. Към фактурата има СМР с попълнени

данни от получателя на стоката, Потвърждение от получателя за получени стоки на територията на Гърция, както и декларация от получателя за получаване на сложен органичен разтворител, който се транспортира от България до друга държава. В СМР е вписано превозно средство с регистрационен номер СВ 3345 ВК и с ремарке С 3707 ЕС. Има печат и подпис на превозвача [фирма], ЕИК[ЕИК], С., България. Управител и собственик на фирмата е Г. Л. М.. Експертизата констатира на база на данни от Търговския регистър, че през 2013 г. е наложен заповед за дружествените дялове на Г. М. (собственик и управител) в капитала на [фирма], който към момента не е вдигнат. Дружеството не е подавало ГФО в ТР. Сумата по фактура № 013/19.09.2016 г. е на стойност 7,011 евро или 13,712.32 лв., от които 13,712 лв. са платени от Д. Г. П. на 21.09.2016 г., чрез банков превод в У. Б. по разплащателна сметка в лева на [фирма]. Разликата от 0.32 лв. е закрита при [фирма], като е осчетоводена валутна разлика. [фирма] е осчетоводило ВОД към Е. Л., Гърция, за процесната стока, представляваща разтворител S. OAT v.2.5 по фактура № 007/08.07.2016 г. за 12.34 т., през м.07.2016 г., както и за 12.300 т. по фактура № 013/19.09.2016 г., през м.09.2016 г. Всички фактури за продажби на [фирма] през периода м.04.2016 г. – м.09.2016 г. са издадени във връзка с ВОД и са осчетоводени по кредита на сметка 7021 „Приходи от продажби на стоки“. Фактура № 007/08.07.2016 г., издадена към клиент Е. Л., с която е изписано процесно количество за 12.34 т., е на стойност 18,197.75 лв. От страна на Е. Л. са преведени по разплащателна сметка в лева на [фирма] 18,560 лв., или с 362.25 лв. повече. Тази разлика остава и към 31.12.2018 г. Фактура № 013/19.09.2016 г., издадена към клиент Д. Г. П., с която е изписано процесно количество за 12.300 т., е на стойност 13,712.32 лв. Сумата от 13,712 лв. е преведена от Д. Г. П. на 21.09.2016 г., чрез банков превод в У. Б. по разплащателна сметка в лева на [фирма]. Разликата от 0.32 лв. е закрита при [фирма], като е осчетоводена валутна разлика.

Представеният от жалбоподателя обвинителен акт на Атинската районна прокуратура (л.13-14 по делото), касаещ контрабанда от шофьор на име Ц. и превозно средство влекач рег. [рег.номер на МПС] цистерна с рег.№ С 4884ЕР, пренасящ химически продукт разтворител в нео и дата 09.07.2016г. кореспондира, с представената от жалбоподателя фактура № 007/08.07.2016 г. и СМР с вписано превозно средство с регистрационен номер СА 6387 МР и с ремарке С 4884 ЕР, с печат и подпис на превозвача [фирма], ЕИК[ЕИК], с което се потвърждава твърдението на жалбоподателя, че е предал част от смятания за липсващ разтворител на превозвач за гръцкия получател.

По делото са представени и приети, неоспорени писмените документи, по които вещото лице е направило изводите си, посочени по горе (л.157 – л.316 по делото).

При горната фактическа обстановка съдът намери следното от правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА, съдът приема следното:

Обжалваният в настоящото производство РА е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК органи по приходите, като са представени доказателства за тяхната компетентност, в това число електронни подписи. Спазена е формата за

издаването му, в него са изложени фактически констатации и мотиви.

Не се констатираха допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обусловят отмяна на РА.

При преценката приложението на материалния закон съдът достигна до извод за незаконосъобразност на спорното начисляване на ДДС. Жалбоподателят се справи с доказателствената тежест и доказа пред съда, че стоката, която е счетена от ревизиращите органи за липсваща, е продадена на контрагенти в Гърция, предмет е на ВОД, което е надлежно осчетоводено, както и плащането за нея, в това число и приходите от продажбите на този разтворител. В случая дружеството е предало една част от разтворителя на [фирма], като превозвач, който е следвало да го транспортира до Гърция, но е задържан от властите за нарушения. Представеното СМР обаче щом е оформено за превозвач, това означава, че такава стока му е предадена и няма как да е липсваща, независимо от нарушенията при транспортирането, а дали стоката е стигнала и е оформена от получателя в Гърция, не е обстоятелство относимо към хипотезата на липса на стока. По отношение на останалото количество разтворител 12.30 т (от първоначалните 24.64 тона разтворител) са представени доказателства за реализацията му към друг контрагент - Д. Г. П. и посочената по-горе фактура № 013/19.09.2016г., е била предмет на РА № Р-22220216007424-091-001 от 05.05.2017 г. (ревизия на дружеството по ЗДДС за м.01.09.-31.10.2016г.), като с Решение № 1202 от 31.07.2017 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С. е прието, че на посочено превозно средство е била натоварена и спорната стока по тази фактура за гръцкия търговец и съгласно негова декларация пред гръцката данъчна администрация (л.46 по делото, стр.8 от посоченото решение на ответника).

Предвид горното доказване съдът намери за незаконосъобразна извършената от ревизиращия орган корекция с правно основание чл.79, ал.3 от ЗДДС, тъй като се установи по делото, че не са налице предпоставки за това. Съгласно приложеното правно основание регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

Както вече се посочи в хода на съдебното производство жалбоподателят опроверга констатациите на ревизията и доводите на решаващия орган, че получената от него стока е липсваща. В случая закупеният разтворител е станал предмет на две ВОД както твърди ревизираното дружество, като е предаден на превозвач/получен от гръцки търговец. Жалбоподателят е получил продажната цена по тези последващи доставки. Това е достатъчно да се приеме, че не е налице липса, за която да се начисли ДДС за приспаднатия за покупката на разтворителя ДДС. Констатациите на вещото лице и представените писмени доказателства, обосновават тезата на жалбоподателя. Освен това липсата не е констатирана по надлежен ред, при инвентаризация и съответно констатацията за такава не се обосновава от доказателствата по делото.

По горните съображения съдът намери РА в обжалваната му пред съда част - начисляване от ревизията на ДДС в размер на 5 578, 19 лв. за периода м.05.2016 г. на основание чл.79, ал.3 и ал.4 от ЗДДС за незаконосъобразен и следва да се отмени.

Разноски са претендирани и доказани от жалбоподателя в общ размер на 2 226, 40 лв. съгласно списък (адвокатски хонорар в размер на 1826, 40 лв., платен съгласно преводно нареждане на л.319, държавна такса 50 лв. на л.48 и депозит за вещо лице в размер на 350 лв. на л.142). Предвид възражението за прекомерност на ответника, липсата на особена фактическа и правна сложност на делото и съобразно материалния интерес, съдът намира, че следва да намали адвокатското възнаграждение до 1100 лв. или общо да присъди разноски в размер на 1500 лв.

Въз основа на изложеното и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РА № 22220216004429-091-001/19.03.2018г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта потвърдена с решение № 768/01.06.2018г. на директора на дирекция "ОДОП"-С., в която поради начисляване от ревизията на ДДС в размер на 5 578, 19 лв. е установен резултат по ЗДДС за периода м.05.2016 г., в размер на 26 274,33 лв. данък за възстановяване, ведно със съответните лихви, вместо декларираният от лицето 31 852, 52 лв. данък за възстановяване.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: